

sedež — ti očetje, ki imajo vse ljublj. ljudsko šolstvo v roki in bi je morali imeti tudi v oskrbi, se branijo zidati lastno poslopje za mestno ljudsko šolo, ker bi vendar morali vedeti, da Ljubljana, glavno mesto, nima ni enega lastnega šolskega poslopja! Očetje, kje je Vaša ustavovernost! Ali je morda to, da Vas morajo siliti spolnovati decembersko ustavo! Gospodine Pirker! kako spolnujete svojo dolžnost kot „prvosednik“ mestnega šolskega nadzorništva, da je skoro več otrok zunaj šole nego v šoli? Ko bi vsi krajni šolski nadzori po kmetih tako malo spolnovali svojo dolžnost, koliko otrok bi na Kranjskem hodilo v šolo? Ali ne umete prestolnega ogovora o šolski postavi, ki vsem za uk ugodnim otrokom veleva v šolo? Ali jih morda zato nočete siliti, ker jih vseh ne morete spraviti v besnice, v ktere so potaknjene mestne ljudske šole?

In kaj sledi iz vsega tega? Mestni ustavoverci drugače govoré, drugače delajo. Dan na dan vpijejo in kričé, zakaj da mnogo otrok na Kranjskem ne hodi v šolo in „Tagblatt“ se drzne pisariti članek „zur Ordnung des Schulwesens in Krain“, — **600 ljubljanskih otrok**, pred svojimi očmi rastočih, brez poduka — pa ne vidijo. Detè, lepih slepih ustavovercev!

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. Kdaj da državni zbor nadaljuje svoje seje, ne vé se še danes prav za gotovo; misli se, da 13. dne t. m. Prvo, kar pride v razpravo, bode odgovor (adresa) zbornice poslancev in zbornice gosposke na govor cesarjev. Za zbornico poslancev je načrtal addresso dr. Herbst, za zbornico gosposko pa grof Anton Auersperg. Pri adresini debati se bode pokazalo, kaj mislijo Poljaki, ki po velikem številu svojem imajo obstanek državnega zbora v svojih rokah, ki pa so vsak dan drugačni in ne hodijo odločni z drugimi federalisti one poti, ki jo je Hohenwartovo ministerstvo pokazalo za spravo z vsemi narodi avstrijskimi. — Neki „liberalec“ — pravijo — namerava državnemu zboru staviti predlog, naj ministerstvo Hohenwartovo dene zarad njegovega postopanja v zatožni stan! Kaj pa, če bi večina narodov avstrijskih tožila pred prestolom cesarjevim ustavoverce na ministerskih in poslanskih stolih, da overajo vresničenje cesarjeve volje: „narediti mir z vsemi narodi“?

— O Andrassy-u — piše „Vaterl.“ — da je ves potr, kar je minister vnanjih zadev; njegov popred smehljajoč obraz je zdaj čmeren; skrb ga tlači, da slavi njegovi, ki jo je vžival v Translajtaniji, bode kmalo odkljenkalo v Cislajtaniji.

— O Beustu, ki ima zdaj opravilstvo avstrijskega poročnika v Londonu, pišejo časniki, da mu njegova natura, ktera je kakor živo srebro, ne dá nikjer mirú; komaj je malo dni v Londonu, že zopet leti na Dunaj, zopet pa na Saksonsko in kmalu spet v Pariz in v London nazaj. Da bi njega in Andrassy-a ne bilo, ne bi bila Avstrija v tacih homatijah kakor je dandanes.

— Po pravici se očita federalistični stranki, da ni edinosti med njo. Al „Tagespresse“ očita isto „ustavovercem“ rekoč, da edinstvo med ustavoverci v državnem zboru je trajala le od Silvestrovega večera do sv. treh kraljev, kajti oni ustavoverci, ki so v zadnjem državnem zboru bili v klubu „najskrajniše levice“, hočejo tudi zdaj svoj klub osnovati.

Hrvaško. Ogerskega ministerstva predsednik grof Lonyay je pred božičnimi prazniki povabil prvake ná-

rodne hrvaške stranke: Mrazovića, dr. Rački-a, Vonićino in druge v razgovor na Dunaj, da bi mu razodeli zahteve narodnih zastopnikov trojedne kraljevine, po katerih bi se ogerska vlada pomirila s Hrvati. Omenjeni poslanci so šli, če tudi brez mandata deželnega zbora, na Dunaj, da kažejo voljo za poravnavo trojedne kraljevine z ogersko vlado. Kakor „Obzor“ in „Südsl. Corr.“ pišeta, povdarjali so bitne točke o deželni celokupnosti, o popolni samostalnosti domače vlade in hrvaškega zbora, o potrebi autonomnih financ itd. Po njih je Lonyay zvedel, kaj narod hrvaški — vkljub magjaronski kliku — hoče in zahteva in od česar nikdar ne bode odstopil. Izročili so mu o tem tudi memorandum v pismu. Sliši se, da pred začetkom deželnega zbora zagrebškega, ki ima biti 15. dne t. m., so vabljeni ti poslanci še enkrat v poslednji dogovor v Pešt. „Obzor“ sklepa poročilo o teh razgovorih s sledečimi besedami: „Naš će sabor, dade li Bog sreće, dovršiti djelo, koje se je bečkimi konferencijami tako lepo začelo“.

Ogersko. — Lepa varnost je na Ogerskem! Iz Temšvara se je 8. dne t. m. telegrafilo „Pest. Lloyd“, da na cesti iz Szlatine v Karanžebes je bila pošta oropana in vsi popotniki, ki so bili v poštnem vozu.

Denarni zapisnik Matice slovenske.

Pri XXII. odborovi skupščini so bili v Matico sprejeti naslednji udje.

Za 1871. leto:

(Dalje.)

- Gospod Bolè Franjo, obč. tajnik v Dolini.
 „ Harmel Adolf, kaplan v Cerknem.
 „ Juriševič Štepan, gostilničar v Mitah.
 „ Kraševac Anton, posestnik v Dolenjivasi.
 „ Vovk Josip, učitelj v Cerknici.
 „ Janežič Jožef, mlinar v Lešah.
 „ Apih Josip, gimnazijalec v Ljubljani.
 „ Petan France, župnik pri sv. Venceslavu.
 „ Žepič Franjo, gimn. profesor v Požegi.
 Slavna čitalnica v Črnem vrhu pri Idriji.
 Gospod Kotnik France, orglar v Ormužu.
 „ Petek Davorin, poštar v Velikinedelji.
 „ Šporn Jožef, podžupnik v Ormužu.
 „ Starè Mihael, posestnik in inženir v Mengišu.
 „ Potrč Lovro, župnik v Pernicah.
 „ Žmavec Jurij, kaplan v Remšniku.
 „ Benko Janez, učitelj v Dekani.
 „ Poniž Ambrozij, učitelj in poštar v Črnekalu.
 „ Radič pl. Peter, vrednik „Salonblatt“ na Dunaji.
 „ Sablačan Miha, trgovec v Glinjah.

Popravek. V zadnjem listu na zadnji strani v 33. vrsti namesti 29. beri 99.

Žitna cena

v Ljubljani 3. januarija 1872.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 6 fl. 60. — banaške 7 fl. 30. — turšice 4 fl. 50. — soršice 4 fl. 60. — rži 3 fl. 20. — ječmena 3 fl. 20. — prosa 3 fl. 40. — ajde 3 fl. 70. — ovsa 2 fl. 20. — Krompir 2 fl. 10.

Kursi na Dunaji 8. januarija.

5% metaliki 59 fl. 25 kr. Ažijo srebra 114 fl. 50 kr.
 Narodno posojilo 69 fl. 5 kr. Napoleondori 9 fl. 16 kr.